

Un repte assolit amb bona nota

La Coral Escriny i la Camerata Bacasis van assolir un gran èxit la passada nit de Nadal amb la seva versió del "Messiah" de Händel

Coral Escriny i Camerata Bacasis durant la interpretació del «Messies» | Bernat Bozzo

Un dels concerts més esperats de la programació nadalenca al Bages era l'anunciada interpretació del *Messies* (sense l'article determinat que sovint hom afegeix al títol, si volem ser respectuosos amb l'original händelià) a càrrec de la Coral Escriny i el conjunt de cambra Camerata Bacasis. Una producció d'alta volada i a l'abast de poques formacions musicals del nostre àmbit territorial que no va decebre les expectatives generades.

Una formació en auge

Ja fa temps que els cantaires de Santpedor, sota la batuta de Marc Reguant, exhibeixen una nodrida concurrència de veus (gran part d'elles ben educades) i un esplèndid estat de forma que els han permès assolir fites musicals destacables com ara les passades produccions del *Magnificat* de John Rutter o *A Ceremony of Carols* de Benjamin Britten, entre d'altres. Una trajectòria que els situa, a dia d'avui, al capdavant de les formacions corals de la nostra comarca i com una de les entitats musicals artísticament més destacades de la denominació d'origen de la Catalunya Central.

A les portes d'acomplir el seu mig segle de vida, la coral santpedorenca s'ha aventurat a enfrontar-se a una de les cimes universals del repertori coral, l'oratori *Messiah* de Georg Friedrich Händel, un repte que d'entrada podria semblar un pèl temerari però que, a jutjar pel bon rendiment exhibit en la seva estrena, la passada nit de Nadal, és digne d'elogi i de la més sincera enhorabona. Si bé és cert que del total de la partitura händeliana van abordar-ne només la meitat dels seus números originals, la intensitat, l'entrega i el rigorós treball realitzat van confluïr en un resultat francament excepcional.

Un obra colossal

L'oratori *Messies* és fruit del viatge realitzat pel compositor anglogermànic a Dublín, durant l'hivern de 1741 i fins l'estiu de 1742, com a conseqüència de la invitació del duc de Devonshire, que al seu torn era Lord Lloctinent d'Irlanda. Händel, que s'havia distingit com a compositor d'òperes i d'obres de circumstància d'ençà del seu establiment a la capital britànica (la tardor del 1712), es trobava ara en un període de neguit i d'incertesa, ja que semblava haver perdut el favor del públic anglès per les seves obres dramàtiques, fins al punt d'haver-se plantejat la possibilitat d'abandonar el país. No obstant, l'estrena del seu nou oratori a la capital irlandesa va suposar un gran èxit de públic i de crítica, cosa que es desprèn de l'anunci de l'època on s'advertia a les dones que acudissin al teatre sense els cèrcols (de les faldilles) i els homes sense espases per tal de poder-s'hi encabir. Tot i que la posterior estrena londinenca (1743) no va reeixir tant com la dublinesa, d'ençà del 1749 l'obra es va interpretar anualment amb un èxit creixent al Convent Garden i serà, precisament, amb motiu d'una d'aquestes interpretacions, el 6 d'abril de 1759, quan es va poder veure públicament a Händel per darrer cop, ja llavors plenament cec i molt malmès.

Malgrat que Händel va concebre aquest oratori sacre com una obra per a la Pasqua de Resurrecció - totes les interpretacions que va fer-ne en vida van ser durant els mesos de març i abril-, després de la seva mort, en l'àmbit anglosaxó, es va establir la costum d'interpretar-lo pels vols de Nadal, tradició que s'expandí arreu i ha arribat fins als nostres dies amb plena vigència (enguany, a Barcelona, la setmana prèvia a Nadal se n'han pogut escoltar fins a 5 produccions diferents). És per això que el tió nadalenc no podia cagar-nos un millor present musical per a la comarca que aquest colossal monument coral, produït i brillantment interpretat per formacions de casa.

El llibretista Charles Jennens fou l'encarregat de compilar els textos sacres del "Messies" i estructurar-los en tres parts. En la primera es presenta l'anunci del pla redemptor de Déu, amb la història del naixement de Crist. L'assumpte de la segona part aborda la redempció a través del sacrifici de Jesús, el rebuig de la humanitat a aquest sacrifici i, després del sofriment, la victòria de la resurrecció. La tercera i última part tracta de la victòria sobre la mort, així com de la redempció i la resurrecció. Segons sembla, Händel va compondre la seva partitura en 24 dies, del 22 d'agost al 14 de setembre de 1741, malgrat que en les diverses interpretacions que en va fer modifiqués reiterades vegades alguns dels seus passatges.

Un lluit concert

Ja d'ençà de la seva primera intervenció coral (*And the Glory of the Lord*), la seixantena llarga de cantaires santpedorencs van posar de manifest la seva potent musculatura amb una emissió nítida, compacta i d'una gran ductilitat, capaç de coronar amb rotunditat els cims més lluminosos dels pentagrames händelians, de submergir-se amb expressivitat en les atmosferes més denses i d'abordar amb seguretat i precisió - tret d'anecdòtiques vacil·lacions en la corda masculina- els virtuoses passatges del seu contrapunt més intricat. El jove director va optar per una lectura enèrgica i emfàtica, amb uns tempi majoritàriament ràpids, a voltes fins i tot accelerats ("And He shall purify" / "Hallelujah"), cosa que no va posar les coses més fàcils als aplicats cantors, els quals van oferir en tot moment un gran rendiment. Al seu torn, els joves músics de la Camerata Bacasis van demostrar el seu talent i bon ofici amb una lluïda execució de les parts instrumentals de la partitura, gairebé sempre ben conjuntades amb les veus.

Pel que respecta als solistes vocals (al programa de mà vam trobar a faltar-hi els seus noms), dins d'una correcció general, vam poder escoltar actuacions discretes i d'altres de més reeixides. Entre aquestes darreres, és de justícia destacar la memorable interpretació del baix Lluís Calvet, el qual va bordar totes les seves intervencions i, molt especialment, la seva contundent pàgina conclusiva "The trumpet shall sound", amb menció especial també per a la trompeta solista. Entre les veus femenines, Marisa Badia, a banda d'exhibir un vigorós instrument, va demostrar gran dosis d'intuïció, intensitat i agilitat musicals que van fer les delícies del públic en la lluïda pàgina "Rejoice greatly, o daughter of Zion".

No obstant reconèixer el gran esforç que ha suposat aquesta selecció de l'extens oratori, alguns espectadors no vam poder oblidar gran part dels números descartats, com ara el deliciós "For unto Us a Child Is Born", tan escaient en aquest dia de l'estrena. I és que, tractant-se de Händel i del "Messies", allò de "lo bueno, si breve, dos veces bueno" no acaba d'acomplir-se mai. Tanmateix, a la vista dels bons resultats artístics i de l'èxit de públic obtingut (les localitats per a la segona funció, prevista pel 8 de gener, ja estan exhaurides), alguns melòmans ja hem escrit als Reis d'Orient demanant-los la versió completa, ja sigui per a la propera Pasqua o pel Nadal vinent. I posats a demanar, per què no, que sigui al Teatre Kursaal. Se'ns dubte, la iniciativa i els mèrits artístics assolits ho justifiquen plenament.